

Odgovornost za održavanje ceste

Prema stavu Vrhovnog suda u odluci br. Rev-712/2003 utvrđeno je da su sudovi nižeg stupnja pravilno primijenili materijalno pravo kada su prihvatili tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 982.215,80 kuna. U smislu odredbe čl. 58. Zakona o javnim cestama tuženik je bio dužan osigurati neometan i siguran promet na javnoj cesti, obavještavati javnost o stanju na javnoj cesti i načinu odvijanja prometa te poduzimati mjere za očuvanje i zaštitu okoliša. Iz odredbi čl. 25. i 26. Pravilnika o održavanju i zaštiti javnih cesta, proizlazi da redovno održavanje ceste podrazumijeva sve radove na čišćenju površina i otklanjanju oštećenja ceste. Čišćenje kolnika podrazumijeva uklanjanje materijala osulina, odrona, pojedinačnog kamenja, masnih mrlja, blata, smeća, i drugih materijala i predmeta koji ugrožavaju sigurnost prometa. Tuženik u reviziji navodi da on odgovara za štetu nastalu zbog propusta u održavanju javne ceste po načelu krivnje, a nije utvrđeno od kada je masna mrlja bila na cesti. Postoji određeni vremenski period u kojem se potpuno isključuje odgovornost osobe koja gospodari cestama, tj. vrijeme od nastanka elementarne ili druge nepogode do trenutka kada cestar ili ophodarska služba mogu objektivno intervenirati, jer ne postoji cestarska služba koja bi mogla biti u svakom trenutku na svakom metru ceste. Prema odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o obveznim odnosima - tko drugome uzrokuje štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Teret dokaza je dakle bio na tuženiku, a on do zaključenja glavne rasprave nije dokazao da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema utvrđenju sudova nižeg stupnja tuženik nije dokazao da je cesta onečišćena masnom mrljom u vremenskom razdoblju koje je prethodilo nastanku nezgode, a u kojem on nije mogao pravovremeno očistiti cestu ili makar postaviti odgovarajući prometni znak upozorenja.